

РЕШЕНИЕ

№ 782

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 16.12.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на десети декември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор А.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 863 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Регионална дирекция по горите (РДГ) - Кюстендил против решение № 651 от 04.07.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 511 по описа на съда за 2013г. в частта, с която е отменено наказателно постановление (НП) № 247 от 01.03.2013г. на Директор на РДГ–Кюстендил, издадено срещу Н.Л.Д. ***, В ЧАСТТА, с която: 1. за нарушение по чл. 213, ал. 1, предл. 4, т. 1 от Закона за горите (ЗГ) във вр. с чл. 266, ал. 1, предл. 4 от ЗГ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 180 (сто и осемдесет) лв.; 2. за нарушение по чл. 213, ал. 1, предл. 4, т. 2 от ЗГ във вр. с чл. 266, ал. 1, предл. 4 от ЗГ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на по 180 (сто и осемдесет) лв.; 3. на основание чл. 273, ал. 1 от ЗГ е постановено отнемане в полза на държавата на вещта, послужила за извършване на нарушението - автомобил ГАЗ 66, товарен, бордови.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, поради което са налице касационни основания за отмяна на съдебния акт по чл. 348, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Възражава се срещу изводите на първата съдебна инстанция за съществено процесуално нарушение, допуснато в производството по налагане на административно наказание касателно налагането на административно наказание за две нарушения при извършено и констатирано в действителност едно нарушение на ЗГ, проявило се в транспортиране на дървесина немаркирана по реда, предвиден в закона и непридружена от превозен билет. Заявява, че в процесния случай са констатирани две нарушения, регламентирани и в отделни нормативни актове, за всяко от които в закона е предвидено отделно административно наказание. Излага се от административнонаказващ орган неправилност на изводите на първата съдебна инстанция и в частта им, указваща липса на извършено преди налагане на административно наказание изследване на въпроса относно собствеността на автомобила, с който нарушението е извършено, като заявява, че в производството това е сторено. По същество счита, че безспорно в производството са

доказани факта на извършеното нарушение, участието на наказаното лице, като негов автор и вината на нарушителя. Посочените пороци на решението на първата съдебна инстанция административнонаказващият орган твърди да са касационни основания за отмяна на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при несъответствие с фактическите и правни обстоятелства по делото. От касационния съд касаторът иска да се отмени атакувания съдебен акт и да се реши спора по същество, като се потвърди процесното наказателно постановление в отменените негови части. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата чрез пълномощника си пледира жалбата да се остави без уважение и решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник, прави заключение за неоснователност на жалбата и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Касационната жалба, подадена в срок, от страна по делото пред районния съд, за която решението в оспорената му част е неблагоприятно и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Разгледана по същество е жалбата е неоснователна.

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите на атакуваното решение ясно и безпротиворечиво личи волята на съда защо наказателното постановление бива отменено в посочените му части.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, е приел за безспорно от фактическа страна, че на 18.09.2012 г. след получен сигнал за задържан от служители на ДЛС „Витошко-Студена“ автомобил на територията на ДЛС, в близост до с. Боснек, при гробищния парк, инспектори на РДГ - Кюстендил установили на мястото товарен автомобил, ГАЗ 66, товарен, бордови, натоварен с 5,5 куб. м. дърва за огрев (бук и габър), без поставена на същите контролна горска марка и без за товарът да е придружен от издаден превозен билет. Водач на автомобила бил Н.Д.***. За така установеното, на място, със съставяне на акт за нарушение, срещу водача е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление, с което Д.*** е административно наказан за две нарушения на ЗГ.

При така установеното по фактите районният съд при извършваната служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото установил от правна страна, че в хода му е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на наказаното лице, състоящо се в ангажиране на административнонаказателна отговорност за две нарушения на ЗГ, при извършено и установено в действителност едно нарушение,

проявило се в транспортирането на дървесина в нарушение на изискванията на ЗГ. Районният съд е постановил, че независимо дали транспортира дървесина в нарушение на едно или повече от изискванията на чл. 213 от ЗГ, отнасящи се до доказването на произхода на дървесината, субектът осъществява един и същи състав на нарушение, като неизпълнението на един или няколко от посочените изисквания може да се отрази единствено при индивидуализацията на наказанието. На основание тези си изводи районният съд е отменил процесното наказателно постановление в посочената му част, като е отказал да разгледа съществото на спора относно това субект ли е жалбоподателя на констатираното административно нарушение, законосъобразно ли същия е привлечен към административнонаказателна отговорност и в такъв случай виновно ли е извършено нарушението.

По отношение постановеното отнемане на вещта, послужила за извършване на процесното нарушение, решаващият първоинстанционен състав е отменил процесното НП и в тази му част, като е мотивирал решението си, както с липса на установена собственост на посочения автомобил, пречатващо възможността за преценка относно приложението на чл. 273, ал. 1 от ЗГ, така и с липса на съобразяване с общата разпоредба на чл. 20, ал. 4 от ЗАНН, (при липса на специална в ЗГ), недопускаща отнемане по ал. 1 и 3 на с. чл. в случаите, когато стойността на вещите явно не съответства на характера и тежестта на административното нарушение, освен ако специален закон предписва друго.

Решението на районния съд за необходимост от отмяна на процесното наказателно постановление е правилно като краен извод, макар и настоящия касационен състав да не споделя мотивите на първата съдебна инстанция да стори това.

С формирания извод за осъществяване в процесния случай на съставите на две нарушения на ЗГ, административнонаказващият орган е процедирал законосъобразно. Неправилен е изводът на районния съд, че в случая се касае за едно нарушение. Налице са две отделни нарушения, както правилно ги е квалифицирал административнонаказващия орган. Без да излага подробни мотиви за пълнота на решението следва да отбележи, че неправилно е разбирането, че съставът на нарушението се съдържа в санкционната норма на чл. 266, ал. 1 от ЗГ, поради което е налице едно нарушение, независимо коя от забраните по чл. 213 от ЗГ не спазена. Посочените норми регламентират различни аспекти от осъществявания от изпълнителната агенция по горите и нейните структури контрол на всички дейности в горските територии (чл.196, ал. 1 от ЗГ). На свой ред санкционната норма на чл. 266, ал. 1 от ЗГ препраща към всички нарушения на забраните, изискванията и правилата на ЗГ и подзаконовите актове по прилагането му, при извършване на посочените в нормата сделки и дейности, поради което нарушението на всяка, в случая забрана, свързана с отделен регламент на закона, съставлява отделно нарушение, наказуемо със самостоятелно административно наказание. Формираният извод за незаконосъобразност на НП в тази му част и на посоченото основание е незаконосъобразен.

В останалата му част решението на първата съдебна инстанция, касателно отмяна на наказателното постановление в частта, с която е постановено отнемане в полза на държавата на вещите, послужили за извършване на нарушението, е правилно, като настоящия състав споделя мотивите на първата съдебна инстанция относно приложимост в случая на чл. 20, ал. 4 от ЗАНН.

Независимо от горните изводи обаче, при извършваната служебно проверка настоящият състав установи процесуална незаконосъобразност на производството по

налагане на административно наказание, явяваща се абсолютно и самостоятелно процесуално основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Съображенията са следните:

Процесното наказателно постановление с № 247 от 01.03.2013г. е посочено като издадено от директора на РДГ-Кюстендил, в качеството му на административнонаказващ орган, упълномощен със заповед № РД49-199 от 16.05.2011г. на Министъра на земеделието и храните. Наказателното постановление обаче е подписано с поставена запетая пред длъжността „директор“, от което следва извод, че подписалият акта няма качество „директор“ на РДГ - Кюстендил, като не фигурират и имената и длъжността на лицето, положило подпис. По делото е приобщена заповед с № РД49-199 от 16.05.2011г. на Министъра на земеделието и храните, нареждаща директорите на регионалните дирекции по горите да издават наказателни постановления по ЗГ и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, ЗЛОД, ЗРА, ЗЗТ, ЗБР и ЗЛР, а при невъзможност да упражняват делегираните им правомощия наказателните постановления да се издават от техните заместници. Под подписа, положен в НП след запетая, фигурира името на З. П. Т.***. Положеният в НП не е ясно на кого е. Нарушена е разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 1 от ЗАНН. Подписването на НП от друго лице, а не от соченото за негов издател, комуто са и делегирани правомощията на административнонаказващ орган, е равносилно на липса на подпис и липса на властническо волеизявление от страна на посоченото лице. Разпоредбата на чл. 57, ал. 1. т. 1 от ЗАНН е категорична, че НП се подписва от длъжностното лице, което го е издало, поради което подписването на акта от друго лице, различно от посочения за негов издател, е равносилно на липсата на подпис, съответно на властническо волеизявление от страна на сочения за негово автор административнонаказващ орган. Пред първа съдебна инстанция, доказателства относно това кое е лицето, заместващо към момента на издаване на наказателното постановление директора на РДГ - Кюстендил не са приобщени, но това е без значение в случая. След като НП не е подписано от посоченото като негов издател лице, въпросът от кого в действителност е било подписано и било ли е налице надлежно упълномощаване в случая е ирелевантен.

Предвид гореизложеното настоящият касационен състав намира, че Районен съд - Перник като е отменил процесното наказателно постановление в посочените му части, макар и на друго основание в едната му част и при различни мотиви, е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт в обжалваната му част, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 651 от 04.07.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 511 по описа на съда за 2013г. в частите, с които е отменено наказателно постановление № 247 от 01.03.2013 г. на Директор на РДГ– Кюстендил, издадено срещу Н.Л.Д. ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/ 2./п/